

Luthers Vinde.

I Wittenberg i Sachsenland
Der er en Grav tilstue;
Der hviler sig en from Guds Mand
Alt under Kirkehue;
Hvad her han hed, det ved enhver,
Som har sin Gud og Bibel nær;
Men hvad han beder nu hos Gud,
Skal Engle sjunge for os ud,
Naar vi med ham forsamles.

Han luffed op den Bibelbog,
Som var saa fast forseglet;
Han saa, paa Herrens Sones Bog,
Guds Herlighed i Svellet;
Han laante Biblen Folkets Maal,
Han trodled Van og Skjal og Vaal;
Og hvad der stred mod Herrens Ord,
Det lauk paa Vaal, det lauk i Jord;
Ist Herrens Ord har Straaffer.

Trods Vist og Bold, trods Van og
Baal
Ost Odet vidt om Lande;
Det talte Folkets Tungemaal
Alt op til Kærretraande;
Det led ved Donaus Mildevaeld,
Det høit gjenlød fra Dovrefjeld,
Ved Meløbjerg og ved Vesla Naag
Det lillig fødte i Kirkefang;
Da var det Dygt at lede.

Der han gif hjem, den fromme Mand
Til Fader i det Høie,
Da sørged Kristne vidt om Vand
Med Sul, med Graad i Sie;
Dan fulgtes til sit Svilested
Af Væge og af Væerde med;
Ja mangen Ridder, gjæv og Bold,
Med Laarer salvede sit Skold
Men Herrens Ord dem trøstede.

(Gjæmndvig.)

Ser mig at elste, Derte,
Ser mig at elste dig!
Mit Herte det vil være
Aan dit evindelig!
Aan dig saa vil jeg følge
Alt over Dødens Vej,
O, drag og hold du mig!

Hvad er en Lutheraner Hvorfor kalder du dig lutherak?

(Fort.)

Men afsætter da ikke Lutheranerne sig ved dette sit Navn for den Ristnaale, at de hænges fast ved en ny Væere eller endog vil stiffe en ny Kirke?

Det har vel Sandhedens Fiender paastaet, men uden nogenjenshelst Grund. Luther har ingen nye Værdomme forkundet, men prædiker Evangelietis urgamle Væere. Derfor blev han angreben, og derfor angribes vor Kirke den Dag idag baade af Papister, Unionister og allehaande Nationalister og Sværmere. For det første byggede Luther ikke sin Væere paa den menneskelige Fornuft, men lærte tværtimod, at denne i aandelige Ting er blind og maa tages fangen under Troens Vødigheid. For det andet byggede han heller ikke sin Væere paa Overleveringer, Fædrenes Skrifter eller Kirkesøndernes Beslutninger, men lærte, at høit over alle disse træner Guds Ord i fuld Røjsstærk. Endelig byggede Luther heller ikke sin Væere paa foretagne, umiddelbare Aabenbaringer af den Helligaand, Engle eller Åndenes Vænder, men erklærede tværtimod allsaadant for et Dævelens Vædrag. Det skrevne Ord i Bibelen var den saatte Grund, paa hvilken han stod. Det var den Orde, af hvis Ord han fremhentede alt, hvad han lærte og forkyndte. Ikke egne, menneskelige Anskuelser søgte han at udbrede. Tværtimod gif hele hans Stræben ud paa at føre sine Væere og Tilhørrere ind i den hellige Skrift. Derfor ønskede han ofte, at baade hans egne og andre Væereres Udlægninger maatte gaa tilgrunde, paa det at enhver Kristnen kunde holde sig til det skrevne Guds Ord alene. Saa stod Luther, og saaledes staa ogsaa den Kirke, der kalder sig efter hans Navn, og det er en god Grund at staa paa.

Men er da ikke Luther affalden fra den gamle Kirke, og har det ikke været hans Hensigt at stifte en ny Kirke?

Altsaa for dette er den Hæere Guds Mand bleven befuldt, men aldeles uretfærdigt. Hvor udvægt og befydent Luther var fra Begyndelsen af optraadte er befydent nok. Hvor lidet end et Menneskes Anskuelse gjaldt for ham i Troslaget, vilde han dog ingenlunde, som desværre nu saa ofte sker, paa en falsk Maade i indbildt Selvtillfredshed staa paa egne Ven. Luther troede, at den gamle Kirke, trods alle Forvildelser og alt Mærke, dog var bleven bevaret. Derfor purgale han ogsaa efter, hvorledes Kirken gennem Tiderne baade troet og lært. Kirkes Værdighed var ham af Værdning, og han laade sig høre, at han fandt sig i Overensstemmelse dermed. Han søgte Kirken for en "Sandhedens Vælle og Grundvold" (1 Tim. 3, 15) og stillede sig freidigt i Klætte og Gæled sammen med den hele Hæere Stridskæde af rettroende Væerere lige fra Apostlernes Dage. At man skal se Matt. 18, 17 skal høre og adlyde Guds Kirke eller Menighed, har han aldrig nægtet, men endog lagt særlig Vægt derpaa. Men det har han ogsaa det bestemtteste benægtet, at man skal adlyde dem, der samler sig med den gamle Kirkes Navn, men derhos befalet noget, som staa i Strid med Guds eget Ord. Med dette sagde han: "Hvor jeg ikke hører Kristi Røst, der hører jeg heller ikke den gamle Kirkes Røst, men falske Profeter, der blot bærer Kirkes Navn som en Sværestadning, under hvilken de søger at skjule sin glubende Uærenat." Kort og godt: Luther har aldrig skilt sig fra den urgamle, gamle Kirke, der er opstaaet paa Apostlernes og Profeternes Grundvold, hvis Sværdhæren er Kristus. Han er tværtimod bleven udstødt af dem, som var affaldne fra den gamle, oprin-

* Senere, da de pavelige forberedede sig mod Sandheden, maatte Luther vistnok baade tale og handle anderledes.

delige Leo og misbrugte den katolske Kirkes Navn til at lægge sine Menneskebud som et Nag paa Samvittighederne.

I hvilken Værdning falder vi os da egentlig Lutheraner?

Dermed vil vi intet andet sige, end at vi er Kristne, der holder den Væere for den rette, som Luther af Guds eget Ord med saa stor Kraft og Klarheid drog frem og befyndte for os Verden. Hvor der udvortes befynder sig til denne Væere, falder vi en Lutheraner. Men en sand og egentlig Lutheraner er alene den, som foreneligt den Helligaands Hæring i Sjælen af Hiertet tror og bevæere Troens Hemmelighed i en god Samvittighed (1 Tim. 3, 9). En sand Lutheraner og en sand Kristen er det samme. Hvor der i Sandhed tilhører den lutheriske Kirke, tilhører ogsaa den kristelige Kirke; thi det, vi kalder Luthers Væere, er altsammen hentet fra Guds eget Ord. Derfor kan vi ogsaa freidigt sange:

Guds Ord og Luthers Væere sand
Til evig Tid skal holde Stand.

Eller vi nu dermed stille Luther ved Siden af Apostlerne, der talte og skrev, umiddelbart oplyste af Guds Mand?

Visefelig ikke! Som ovenfor sagt, vil vi dermed blot sige og befynde, at Gud udvalgte ham til sit Røstfæls for at værfætte den Reformation, der var saa høit fornøden, og at denne hvilede netop paa de himmeliske, guddommelige Værdomme, som han atter fremdrog af den hellige Skrift. Den, som derfor vil være en af Gud oplyst sand Kristen, maa ogsaa med Hiert og Mund anerkende Reformationens Værl som et i Sandhed guddommeligt. Og giv han dette i Oprigtighed og uden Svig, hvorfor slude han da ikke ogsaa gjerne vilde kalde sig lutherisk? Men, vil da maaffe nogen sige:

Holder du da for, at den lutheriske Kirke er Guds sande sandige Kirke paa Jorden?

Ja ganske vist! thi den har en saadan Kirkes rette Kjendtegn, nemlig at Guds Ord i den bliver prædikaet paa et rent, og de høiværdige Sakramenter forvaltede i Overensstemmelse med Herrens egne Ordtegn. Hertil svarer vel en Del af vore Modstandere: „For en Kirke holder vi vel den lutheriske, men ikke for Kirken i nogen udmerket Forstand fremfor andre Kirker, der ogsaa bekynder sig til Kristus. De vil ikke indrømme, at den er den alene sande sandige, det er: rettroende Kirke. T. mener, at der gives flere sande Kirker, og at den lutheriske Kirke ikke har nogen Fortrinset til hin Ravn. Men den Være, at der er flere sande Kirker, overlader vi til dem, som dernæst selv bekjender, at de i Grundtennet ikke er visse paa, at de i alle Værestykker har Sandheden ren og uforfalsket. Ved at lære, at der er mange Kirker, som skjønt indbyrdes afvigende i Væren, dog lige fuldt er sande Kirker, vidner de klart, at de i Grundtennet selv ikke anser sig for Kristi Kirke, men blot for en af de mange Sekter. Det vil vi ikke være med. Vi takker derimod vor Gud af ganske Hjerte for, at han af sin store Raad og uden nogen vor Forhjelpe har kaldet os til Samfund med sin sande Kirke, som nu bærer Navnet „Lutherisk“, og derfor bekjender vi det høit og høit med Fromhed og Glæde, at vi hører til den sande Kirke og ikke til en Sekst.

(Fort.)

Professorens Hus.

(Fort.)

„Dor De kan holde det ud, begriber jeg ikke.“ sagde hun lænede, „jeg er allerede ædelagt; hvad man kan nu vil fortælle om mig? — De er ganske skuffet, men temmelig trivsel og ensfoldig; egentlig synes jeg det er godt sluppet.“

Det var ikke det eneste Skademaal, jeg fik den Dag; idet jeg gik forbi Haven, hørte jeg Professorens sig:

„Gode hun er, ved jeg ikke, men at hun hverken er emanciperet, sprængt eller affektet, naar sagt. Hun har heller ikke dette forherdelige Svaffetoi, som enkelte unge Piger maaske har, der indlade sig paa Alt, drøste, forliare og forsvare, saa det er en Væle; man ved ikke, hvad man skal undre sig mest over, deres Overfladighed eller den Sifferhed, hoorned de optæde. — Ah, der hørte vi hendes hørte De, hvad jeg saade om Dem, min unge Frosen?“

„Jeg var ikke ganske vis paa, at det gjaldt mig.“

„Na Klaffen er da ikke større, De kunde have hørt værre Ting.“

„Men, du siger ikke, Fader.“ begynde Kandidaten, der kom ud af et Voksbu, „om din Bemærkning var forfarer mod Tadel, eller Jadvending mod Ros.“

„Alla fra mig med dine Spidsfindigheder! ubegrundet Ros og ubegrundet Tadel har være En lige ligesaa.“

Samme Eftermiddag blev det gamle Plommetræ, der stod midt paa Gadesplænen, givet til Pris. Alle Tomas Veninder vare indbudne; Professorens ristede selv med; de smaa, vantede Piger løb og jublende og sangende op. Lidt fra de Andre stod et tarvelig Skæft, udforsigt starrt; hun luffede sig frem, naar Høsten faldt lige ved foran hende.

„Det er vor Piges Søster.“ sagde Ingeborg, „hun staar saa ene der, den lille Stafel.“

„Du har ikke høit rigtig paa hende.“ indvandt Broderen, „ellers kunde du umulig gaae hende. Jeg varde til, hvorledes hun stirrer paa sine Gader, de slængede Strømper og det luserede Forlaede; hun er ganske optagen af at være saa paa. Den tarveligste af dem Alle er den Eneste, der er glad over sin Punt og stolt af den; har det ikke noget Forneeligt for Tanke?“

Senere, da jeg sad og læste den for den Marie, som Professorens og tog uden videre Kvinden fra mig.

„For jeg fortælle.“ sagde hun, med en komisk Grimace. „Ingeborg vil absolut have Dem med paa en Udflugt. — Gode mener De, min Arne, kunne vi Gaae ikke nok for saa Eftermiddagen med hinanden?“ Det gik an.

Idet vi gik ud af Haven, vendte Ingeborg og hendes Broder sig efter Tordvane og hilste os. Jeg saa nu et gammelt, lidt indfaldent Ansigt, omgivet af færdige Skjæpstrimler, i Kvindens huet, det nikkede og nikkede til Sjengfeld.

„Ovem er det egentlig?“

„Det er sanden et herligt, gammelt Kænnelse, der har været hos os i mangfoldige Aar, lige fra Fader blev gift, og før vor hun hos hans Forældre. Desværre har hun et doort Ven og kom i dette Efteraar hørte hun gaa eller spinde. Tiden folder hende meget lang deroppe, som De tro, men hun er saa taalmodig.“

„O, hvor Visten er fortreffende og behagelig i sin Skude; jeg er saa glad, De kom med! vil ikke besøge Tante Marie paa Besterbro.“

„Hvad det kan gaa an, hun hender mig jo Ret ikke.“

„Ja, af Dintale; De vil være saa hjertelig velkommen. — Men hvor bliver du med?“ ah, han loer med

en af sine Hudlinger. Se, hvor Gatten betragter ham høit og tillidsfuldt; min Broder er den populære Mand under Solen. — Nu vil jeg drille ham lidt. — Hvor det lod til at være en Kunst, ensfoldig Jar, Skud.“

„Du har aldrig fortaet dig paa Ansigtsmaler, Ingeborg; det er netop en liden Hærnesart, gid vi havde mange Saadanne!“

„Jeg holder ikke af Gutter!“

„Gutterne er største Dele af Hæren; buff paa det, lille Søster.“

Vi stode nu udenfor et stort Hus paa Besterbro.

Tante var i en Tidbegraving ud til Haven; De skal se, hvor smukt. — Na, Skud, hun er ikke hjemme, Døren er laaset.“

„Ja, ind vil vi; saa ringer vi paa hos Rindmægtigen.“

En forvirret Stoi fulgte paa Ringningen; Skuffer blev luffede og Døre smækkede i. Endelig viste en hoi, alvorlig Mand sig i Treen med en Vids i Haanden og sammentrufne Bryn.

„Frosenen er ude.“ sagde han afvikende; „Maa jeg gøre Dem opmærksom paa, at naar Koglen er af Døren, er hun aldrig hjemme.“

„Taf, det ved jeg, men jeg vil gjerne gaa ind ad den anden Sei, om De tillader. Tante kommer vist snart.“

Den høie Mand veg uimodig til side og lod os passere.

„Na, De maa ikke se Dem om.“ raabte en vasser, usagdommelig Mand, der saa raadvild og forvirret, men meget venlig ud. „G Vær i saadanne smaa Sørelser; det er ikke tarveligt at holde det vent.“

Hvor det var en velgørende Modsetning at komme ind i den lille, fredelige, jirlige lille Hjørnestue. En behagelig Barne slog os imøde, det brændte maattet i den smalle Kalkellum, der havde et langt Hør nedad hver Side; paa Bordet stod en Skaal med Blomster, en liden hvid Engel af Biscuit sad midt imellem dem; under det ene Vindu stod et Skrivebord, ved det andet en Forhøling og et Bord. Der var blaa Lovet, en liden indbydende rød Sofa, frodige Potteplanter, en Mængde bogelige smaa Familienportrætter, og et samtlighedsdags Ude i forskudt Kammer med en Angl ovenpaa.

„Er her ikke et lidet Eden?“ spurgte Ingeborg. „Stode et Mærket falder paa.“

„Frosen Steen kan ikke se det med vore Øine.“ indvandt Broderen, „det er kun, naar man sender Tante Marie rigtig, at man synes det er det undigste Sted i Verden. Fredens

og Kjærlighedsens Rand, der herker i denne Stue, gjør den til et Paradis. — Se det gamle Ude der, det har altid forlyndt velansende Timers Ende. Se den sidste Bibel der paa det lille Bord i Krage, den er hendes bedste Ven, Lærer og Raadgiver. Det gjør en ordentlig godt at tænke paa, Tante og tale med hende. Ogsaa hendes Forhold til Rindmægtig Spura finder jeg betegnende. Hun er som en Gudsmoder i Familien. „Hvortil kunde vi henkte vor nye Kostgjænger, tænkte de naturligvis, og da tænkte hun: „Hvornæd kan jeg tjene dem?“ passede de jo upperligt sammen. Dufet kunde aldeles ikke bestaa uden hendes Bidrag, Raad og Virksomhed. For hvert Barn der kommer til Hver hun den mere og mere nødvendigt. Et Spurd er imidlertid en stolt Mand, og tør ikke alene, hvad hun gjør; han vil ikke tage en Skilling over det reglementerede, forfærdede Raad. Naar de smaa Børn nye Pusler og Sko, spørger han dog aldrig, hvor de kommer fra. Egentlig er det jo meget uent saaledes at undrage sig af Taknemmelighed. Det er alligevel ingenlunde slette Hoi, og Tante Marie har allerede paavirket dem i mange Retninger. Det er umuligt at leve stadigt med hende, uden selv at gaa frem; hendes Rindmægtige ligger sig umærkelig over En. O, hvor jeg ofte den engang, det er mange Aar siden. Jeg havde været en Tur i Udlandet og fort derpaa skrevet nogle flugtige Digte, der havde skaffet mig ligesom nogle flugtige Beundrere; med disse gik jeg en Søndagsmorgen til Frederiksberg. Det var et fint og udoalg Skisab, smukke, unge Damer med deres Nædre, vittige, aandrige Modherrer. Retop der paa Besterbro kom Tante Marie os imøde, panted til Kirke med Solmebag i Haanden. „Goddag, Skud“, sagde hun venlig og nikkede. Hvor hun var indadvendt, samlet og stille. Jeg følte mig pludselig saa afspredt, delt og utilfredsstillt. Talen og Munterheden rundt om forekom mig forunderlig og tom og indholdsløs, og jeg fik en Vangsel efter Fortiden, da Søndagen ogsaa for mig var en hoi Kirkedag. Tilfaldt bad jeg Hoi, og stundte mig efter hende. Hun saa lidt forundret, men høit tilfredsstillt ud, da jeg kom. Saa gik vi da til Kirke sammen, og skjønt jeg dengang ikke beholdt saa meget af Stadens — jeg maa lifstaa det — blev jeg dog oplyst af den fælles Andagt og Sang og nogle hellige Tanker. Tante vil meget nødig dable, men inderlig Kjærlighed kan dog drive eller rettere tvinge hende dertil; jeg ved det af Erfaring og jeg ved ogsaa, at hendes usikre,

lidt stammende, saa naedig gjøve For-
maninger gjøve mere Indtryk end
det mest veltalende Foredrag. At
gior og at glæde er hendes Lykt og
Købar; at bedrøve andre, selv til de-
res Bedste, koster hende derimod en
Kraftanstrengelse. — Ah, det er
hun! Kjøgen dreier sig i Døren. —
Godaften, Tante Marie." Hans
Stemme, der havde været besæget
og inderlig, slog pludselig om til
Runterhed. „Her sidder vi og skumle
over Kaffen."

„Saa var det jo godt, jeg kom og
afbrød eder," lød det venlige Svær.
Kærligt forhindrede mig fra at se
hende todeligt.

„Det var da ellers en rigtig Over-
ræffelse," vedblev hun. „Godaften,
min Ingeborg, og Papa er med, kan
man tro sine egne Sine?, hunstæn-
kede foran mig."

„Det er ikke Fader, Tante Marie,"
— vi lo alle tre — „det er Arsen
Steen, den unge Pige du ved."

„Ah den." — Igen Egenrømt,
han holdt pludselig inde, „det glæ-
der mig ret at se Dem; ja vi maa jo
rigtig nok have Dem, for jeg for Alvor
kan se Dem." Hun strøg en Svovls-
stikke og tændte Lyset.

Tante Marie var liden, fin og en
Sunnig bleg, hendes Ansigt var mildt
og elskværdigt, Holdningen rank, Mi-
nen højt, fersk og usforlyst, trods
dens Blidhed. Der var noget
ubestrideligt, noget værdigt og noget
sammene Lid fordringsløst ved hendes
Sæten.

Vi havde netop lagt Plodt ved
det amlange Bord, da Døren blev re-
vet op, og et hulkende Barn kumlede
ind; hun havde skrabet sine Hænder,
slaaet Væle i Vandet og maatte oven-
ikøbet ikke græde for Fader, det var
skæffelig!

Tante Marie badede Hænderne,
blæste paa Vandet og tørrede Taa-
terne højt. Hun var neppe færdig
hermed før en liden, urolig Tjeneste-
pige, med et anstrengt Udtryk, og
huan, tulle af Frost uformede Dori-
der, kom ind; hun hvævede og hvæf-
de, det var vist lulle Beslutninger og
Slager. Den gamle Dame snappede
hurtig noget ud af sit Skrivebord og
gav Pigen; derpaa sagde hun:

„Nøis vi kunde være lidt uforlyst-
rede lasten, var det udmærket. Sine
vil nok holde Børnene ude herfra. —
Na du Knud," tilføjede hun, da vi
igen var ene, „hvot du ser ondskabs-
fuld ud; du demmer ikke retfærdigt;
jeg skulder dem virkelig saa meget."

„Du? Na, nei Tante, sig det ikke
igen."

„Tengang jeg saa sig var de saa
mangeløse gode mod mig, rigtig fjer-
lige. Saa danne Kinder glemmer
jeg og tager frem, naar der underti-

den kan være lidt ireien. Na, be-
holder jeg saa mine fjere Venner til
Lde?"

„Ja, naturligvis, og dagetter skal
du give os Sytstet, Tante."

„Vi kunde ikke blive," protesterede
Ingeborg; „Knud er altid saa un-
derlig, formelig deengøstig, naar
han kommer her. Du ved jo godt at
Fader venter og Fru Marie —"

„De kunde drikke The sammen,
ikke sandt Tante?"

„Ivverligt. Lad det saa blive
derved."

„Svot det var et hyggeligt Lidet
Tdebord; vi var alle saa opvæmte og
velstente."

„Der har været saadanne smukke
Kerbløse igaar Nat," fortalte Tante
Marie, „det Naar i Kvilen."

„Na, hvot det var fiedelligt, at vi
ikke saa det," udbrod Ingeborg med
usædoanligt Lid.

„Det var ogsaa en Kluffe!" Kan-
didatens Stemme lød lidlig og ær-
grelig. Ingeborg rødmede rødt og
lang. Et Dieblis efter gik hun ind
i Svovelsættet for at hente Tøiet.

Hun var neppe ude før Tante Marie
laade sin Haand paa Søsterens
Skulder og rullede bebreidende paa
Hovedet.

„Det var slygt af mig, Tante, jeg
ved det godt, men hun er saadan en
mangeløs Pige, og jeg kan ikke taale
—"

„Ni andre finder det samme?"

„Jo nok, men Jolund, det er jo et
rent Forvinsingssted! — Svad kan
han bode andet end Svavn og aller
Savn."

„Vi to tør vel ikke tale mere her-
om," Tante Marie saa ganske
skjælmst ud. „Sel Knud? — hans
Ojem staar vist for ham som et ber-
ligt Sted, kan du tro, og det bliver
nok fuldt af Koser, naar hun blot
kommer. Svad gjer du og din Fader
egentlig for at glæde Ingeborg, naar
vi skulde tale ganske oprigtig; har
hun det egentlig ikke strengt, er
hun ikke meget kunden? Gud ske
Vos, hun føler sig liggelig alligevel,
men det er fordi, hun har den lunde
Blæde i Dierte, og det tager hun jo
med op til Nordlysene. — Det er
ikke for det, jeg vil ogsaa nødig af
med hende; vi er saadanne slemme
Egøstter, vi Mennecker. Tus, det er
hun. Hvot du ikke mere Tøi, min
søde Pige? Det er virkelig for Lidet,
og den anden Dame er ligesaa ufor-
nuftig; aa, vent et Dieblis!"

Tante Marie ventede et stort Tær-
flæde til hver af os.

„Saa, forvel, og kom snart igen.
De kender nu Veien, Arsen Steen,
og kan nok finde den alene, ikke?"

(K e r e.)

Everett, Wash.

Kæfte Fredag Aften møder vor
Ungdomsforening i Kirkens Væ-
ment. Alle unge Mand og Kvinder
er indbudte.

Kvædernes Felt den 10de Oktober
til et meget heidigt Udfald. Saa
godt at de vil være igjen snart.

Zamislemøder afholdes hver an-
den Torsdag Aften i Klæmeden til
dels i Kirken og til dels i private
Ojem. Sidste Torsdag mødte vi H.
L. Veis Ojem og Ultrødt for uheldigt
Veir møde ganske mange frem. Det
ville være til stor Vellykkelse og
Cybaarelse om ret mange deltog i
hise Møder og vi vil saa det hjer-
ligste anbefale disse hyggelige Mø-
der til alene Menighedsfolk og deres
Venner. Vi taler ikke vor Sjæls
Arelles Sag nok og derfor er det vel
at mange blir saa liggende over-
for sin personlige Kristendom. La-
der os holde hvoendandre varme for
denne store Sag og bo sammen som
Brødre og Søstre i Døtten.

Kæfte Torsdag Aften afholdes det
maanedlige Menighedsnøde og i Li-
kæntning dertil ogsaa Svovelsnøde.

John A. Hansen kom i det senere
har ligget paa Providence Hospital
paa Grund af Mestestillende, vil
saa snart han blir rask igjen, reise til
Pacific Lutheran Academy i Port-
land. Denne unge Mand lætter et
vent Eksempel for andre, det kan se-
ger den til en kristelig Skole gjen-
vinteren Mlederser at anvende sin
Lid til ingen Kæfte.

Everett Kvindeforening møder
Torsdag Eftermiddag bevoert af
Mrs. Dien og Mrs. Salomon.

Oslo Kvindeforening møder On-
dag den 5te Nov. hos Mrs. Vil ved
Eden Slough.

Aftrægangsgudstjeneste i Everett
den 5de Nov.

Forles Areeninger møder den 5te
Oktober hos M. Gahr, 2501 Bir-
ginia. Det er ønskeligt at alle Med-
lemmer møder frem ved det Møde.
Mere vigtige Sager skal behandles.

Kvittering.

Indkommet til Indremissions-
„Pacific Distrikt":

Ved Post. S. C. Raafon fra
Cakewood 1st Path, Menighed, \$3.70

Ved Post. V. Madamsen fra Kvin-
deforeningen i Burlington, \$30.00,
fra Missionskoffer i Burlington,
\$26.10, Missionskoffer i Edison
\$24.45.

Fra T. C. Satra, Stanwood,
Wash., \$2.00.

Total \$92.25.

Andrew V. Refsø,
Kasserer.

Clalla, Wash.

Gudstjeneste Søndags Form. Kl.
10:30.

C. Kongen og Familie er ankom-
met herud forat bo for Jærentiden.
De kom fra Grand Forks, N. D.

John Ørestad og Familie er slyt-
tet fra os.

Mr. Martin Olfon, som sidde i
Ørestads Form, skattede sig til Me-
nigheden ganske straks. Saaledes
har det være. Gud vellykke hans
Virke i Menigheden!

D. S.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste Søndags Aften Kl.
7:30. Søndagskole, norsk og en-
gelsk, hver Søndag Kl. 10.

Vest Tacoma.

Jungen Gudstjeneste i Emmanuel's
Menighed Søndag. Søndagskolen
møder hos Larsens 4407 No. 9th St.

Kvindeforeningen møder en Uge
fra Onsdag hos Mrs. Bafer, 1316
No. Duhan St.

Prof. Wale Bokhne af Statsum-
veritetet i Minn., har netop modta-
get Meddelelse om, at han er valgt
til Medlem af det videnskabelige Se-
lab Royal Science Club i London,
hvis Tærf. er St. Don. Carl i Sals-
burs. Prof. Bokhne er som Komite-
medlem blevet indvaldt til et Møde i
Richmond, Va., den 3die og 4de
December for at drøfte Planer for de
forskellige States Feiring i 1914
og 1915 af den hundredeaarige Fæd-
mellem de engelsktalende Folk samt
videre drøfte Planer for Feiringen
i 1915 af hundredeaarige Fæd mel-
lem Frankrige, Tyskland, Sverige,
Konge og Holland. Diste Fæd-
fælligheder arrangeres af en Komite
hvis Voresoradent er Oberst Ro-
bert. Andrew Carnegie er dens
egentlige Præsident.

Biskop Bangs Bogsamling til Lu-
ther College, Kristiania den 11te
Oktober. Biskop Bangs Bogsamling
et af de værdifuldeste private Biblio-
theker i Norge, er i disse Dage solgt
til Amerika. Bøgerne er gaaet til
Luther College i Decorah. Den vor-
ste Smaabes ældste Skole. Prisen
skal efter Anslødende være 4,000
Kroner.

Det er Biskop S. G. Sangan og
Minister Swenson som for Luther
College har skøbt Biskop Bangs Bog-
samling, eller ialfald dens væsentlig-
ste Del, ca. 7,000 Bind. Skolen faar
officielt Velsk om Gaven paa sin
Stiftelsesdag.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må bestilles sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Hæret \$.75
Per Hæret til Canada 1.00
For Hæret til Norge 1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Kyheder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kyheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derjom Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssig og derjom ikke Tabet paa Adresselappen er foretaget bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adresseforandring.
Skiftning paa den "røde Tap" og Vagjering om at stanse Bladet.
Ligeledes tager det to Uger før end en ny Abonnent kan faa Bladet.
Naar Adresseforandring forlanges, behag at angive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Forbær bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Alle Vytteblade bedes venligst om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Alle Røbeber bør sendes til Pacific Herald, care of Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Luther paa Nigsdagen i Norms.

Onsdagen den 17de April 1521 mellem Kloften 4 og 5 om Eftermiddagen begav Luther sig til Nigsforamlingen, der holdtes i Biskopens Palads; Nigsmarskalken og den feierlige Herald ledtogede ham. Der strømmede saa mange Menneker til for at se ham, at de ikke kunde komme frem ad den ledvandslige Sei, men

maatte gaa gennem Havet og Duse og affides Gange, hvilke man endnu den Dag idag viser. Mange steg desuden op paa Duse og Toge. I Foramlingslokalet i Gøngene og omringing ved Binduerne skal der have været omkring 5000 Menneker. Det var neppe muligt at trænge sig igennem Formlen, der var overfyldt med Gæster og Herrer. Foramlingen selv var stor og glimrende. I den store Sal sad Keiseren paa sin Trone, ved begge Sider af ham 6 Aarfyrster, hans Broder Kurfyrsteg Hertinand, 24 Hertuger og en Mængde andre Fyrster og Herrer. Ingen havde endnu erklæret sig for Luther. Mange af dem var hans dødelige Fiender. Til de sidste hørte Paven's tvende Legater, Kurfyrsterne Keresbiskop Albrecht af Mainz og Markgreve Joachim den Ældre af Brandenburg, Hertug Georg af Sachsen og alle geistlige Herrer. Blant dem, der betragtede ham med Selvfølelse var — foruden Aurfyrsten af Sachsen og Landgreven af Hessen, Kurfyrsten Pfalzgreve Ludvig ved Rhinen, Hertug Johan Frederik af Sachsen, Hertug Henrik af Wechlenburg, fire Hertuger af Preussien og Slesvig, Hertug Christian af Holsten (siden som Konge i Danmark Christian den Tredie), der som Friid var paa Keiser i Tyskland med den berømmelige Johan Kantjan og havde Sæde i Foramlingen. Sunet af denne fattede vel bevæge enhver, end lige en Mand som Luther, der havde tilbragt sit Liv i en Munkecelle. Luthur var der ikke i hans Sjæl. Men neppe havde han ventet saa straks og uden nogen Forberedelse at føres for Foramlingen. De idelige Besøg i hans Herberge Aftenen før og paa samme Dag havde hindret ham fra at samle sine Tanker. Heller ikke gjaldt det her om en Disputat, ved hvilken han i Talens Løb kunde komme i Rede og alle hans stille Tanker saa et forhøjet Liv og fare ud som Engle paa Stormens Vinger; Keiseren og Riget vilde fordrø et Ja eller Nei af ham og derefter frifinde eller fordømme ham.

Han trodte ind, Neg, mager og afkræftet af en snigende Føber. Fra flere Sider hørte han opmuntrende Ord. En tilroabte ham strifti Ord: "Naar en overantvordede Eder, saa bør ikke bekymrede for, hvad og hvorledes I skulde tale, thi det skal gives Eder i den samme Stund!" En anden, at han ikke skulde frugte for dem, der kun kunde staa Legemet hiel." Da han stillede sig frem for Aulæren med sin Advokat Dr. Schrauff ved sin Side, skal Keiseren, da han saa denne Mege, fogelige, indfaldne Mand,

have sagt til Keresbiskop Albrecht af Mainz, der sad ham nærmest: "Denne Mand vil ikke bevæge mig til at blive en Hæjter." Derpaa erindrede Nigsmarskalken ham om, at han (Fortf. paa Side 8.)

Madame Kerr's Konjert.

Madame Eleonore Kerr vil give en Konjert Onsdag Aften kl. 8 den 19de November til Indtægt for vort Børnehjem i Portland. Det er prisværdigt, at hun paa denne Maade vil støtte vort Børnehjem. Konjerten skal afholdes i The First Christian Church, Cor. So. 4 and 6th Ave. Adgangspris er 50 Cents. Madame Kerr vil blive assisteret af gode musikalske Kræfter her i Byen. Vi haaber, at alle Venner af Børnehjemet vil møde op og støtte det adle Foretagende.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Forstkommende Søndag Form. teires den aarlige Missionsfest i Vor Frelser's Kirke, So. 3 og 17de St. Gudstjenesten bliver paa Nordl. Ofter optages til de mindre Mission. Alle er velkomne. Om Aftenen er der Gudstjeneste paa Engelsk.

Paa Liffiden vil der holdes Udvalg og Best Vardag Eftermiddag og Aften den 8de November i Aulættet ved Northern Pacific Hospital. Forfriskninger serveres og der vil findes et Program. Vor Frelser's Missionsforening driver et godt Arbejde og den fortjener at blive støttet af alle.

Vor Frelser's Nærigheds Kvindeforening møder Torsdag den 13de November i Kirkes Foramlingslokale. Mrs. Skov og Mrs. J. Wilson er Værtinder.

Concordia holder sit regulære Møde i Vor Frelser's Kirkes Foramlingslokale So. 3 og 17de Streets Torsdag Aften Klaffen 8. Der holdes paa et værdigt Program. Alle er velkomne.

Concordia's Festskaften.

Den 21de November bliver en Nærherangs Festskaften i Vor Frelser's Kirke, So. 3 og 17de Streets. Pastor W. E. Bergesen, den populære Festskaften og Foredragsholder, har lovet at holde Foredrag med Udsnitte den Aften under Concordia's Auspicer. Pastoren er netop kommen tilbage fra sin Norgesreise; han kommer derfor til at kunne give os

flustende nye Røbeber. De, som sender Postur Bergesen ved, at han har haade Dine og Drene med sig, naar han er ude og reiser. Vi ved derfor, at hans "Norges-Foredrag" vil blive en Røbeber.

Vær sa venlig ikke at glemme Tid og Sted for Foredraget: — Fredag Aften den 21de November i Vor Frelser's Kirke paa So. 3 og 17de Streets. Adgangsprisen bore 25 Cents.

Portland, Wash.

Lyceum, Skolens literære Forening vil give et Program næste Vardag Aften. Programmet bestaar af følgende:

- Musik Musikorkesteret
 - Deklamation E. O. T. Storre
 - Deklamation Anders Eide
 - Piano Solo Murth Olson
 - Tale Prof. A. Song
 - Sokal Solo Miss Aften
 - En Scene fra "Merchant of Venice" Larsen, Reis, Fosjen.
 - Oplæsning af "Hurricane" Miss Varden
- Adgangsprisen er 10 Cents.

Der er nu 100 Gæber ved Skolen, 27 flere end paa samme Tidspunkt hior.

Pacific Avenue, som i flere Maanedes har været lukket for al Trafik, er nu lig aabnet igjen. Dele som vil af denne Vej er brolagt og er nu en af de vakreste Belanlæg i Staten. Arbeidet kostede Countyet omkring \$43,000.

Walter Stubb fra Silvann besøgte nylig sin Søster, Kadel, som frekventerer Skolen. Han kunde berette, at Akademiet kun igjennem Vinterens Løb til at faa flere Gæber fra Strøget rundt Silvann, Stanwood og Hie.

Vigernes foranstaltede et interessant Program for Halloween og Gutterne Millingede sammen til Forfriskninger.

Pastor Færstad drog Tirsdag denne Uge ud paa en Missionsreise til Bithrow og Omegn.

De musikalske Kræfter ved Skolen har begyndt at tanke paa en "Wagner-Aften" i en nær fremtid. Programmet bestaar af en Biografi af denne store Komponist og et Udvalg af hans Kompositioner. Det er Meningen senere at behandle flere af de andre store Komponister paa en lignende Maade.

En stor Konfert tænkes afholdt den 23de Februar under Students Musical Unions Auspicier i Forbindelse med den særlige Gjenforeningsfest.

Der er nu gode Udgifter til at Forland som saa Band og Elektrif Lyg fra Tacoma.

Halter Dahl fra Tacoma predikede i Kirken Reformationsdagen. Offer optoges til Judremissionen.

Prof. og Charles Protving rejste til Seattle Fredag og kom tilbage igen Søndag Aften.

Den Lille ved Væruchjemmet, som har ligget syg af Nervesmerter, er nu i Bedring.

Mrs. Hannah Strøm bliver ogsaa bedre, skjønt det gaar sent.

Prof. Gordon rejste Mandag en Sværtur til Everett.

Seiret var deilig Onsdag og mange besøgte Kvindeforeningen hos Mrs. Danielsen ved Wooddale. Ungdomsforeningen var ogsaa godt besøgt Søndag. Mrs. Danielsen opvarte i sit Hjem.

Kvindeforeningen holder sit næste Møde hos Mrs. Fadness.

Dags Aften i Gymnastiklokalet Mrs. Caroline Luffe Mrs. Coorsens og Tatter Marion fra Tacoma besøgte Mrs. Luffe Søndag Eftermiddag. De saa ogsaa ind til Akademiet

Mrs. A. R. Dolf fra Seattle kom Fredag for at være et par Dage med sin Moder, Mrs. Lunde, der endnu er daarlig, skjønt hun er bedre og sidder oppe til hver Dag.

Edmond Hansen af 1913 kom fra Port Townsend for at besøge Venner ved Skolen over Søndag.

Kristina Basse, fra Seattle, besøgte sin Broder ved Skolen Søndag. Hun er en af vore Hørs Elever. Hun studerer nu ved det svenske Hospital i Seattle for at uddanne sig som Sygepleierste.

Miss Bertha og Miss Minnie Knudsen fra Silvana kom Søndag for at besøge Tvillingbrodrene, Willie og Louis ved Akademiet.

Chris. Olson fra Everett kom indom Søndag.

Halter Stubb, en fordoms Elev, besøgte sin Søster Nabel, Lørdag og Søndag.

Mrs. Wenberg kom fra Stanwood forrige Uge og var et par Dage hos sine Forældre Mr. og Mrs. Anderson.

Miss Jettie Jacobson havde Besøg Søndag af Miss Olson og Miss Olsson og Miss Stornes fra Seattle.

Elizabeth Larson, en af vore Graduerter fra 1913 kom nu studerer ved Whitworth College. Kom herude Søndag for at hilse paa Venner. Med hende var ogsaa Edla Carlson fra Tacoma, ogsaa en Eleve fra Hjør.

Pacific Avenue er nu brolagt en 5 Mil her forbi. Automobilere gjør flittig Brug af den.

Mrs. I. Larson var i nogle Dage forrige Uge hos Mrs. J. Ekas som bor paa Tacoma Ave.

Lørdag 1. Nov. var det Mrs. K. J. Hong's Gedsdagsdag og hendes mange Venner bemærkede Anledningen og overraskede hende.

Sungstad og Tiller, to gamle Elever, er atter med os.

Agnes Christensen, Gradueret fra 1912 er nu tilbage for at optage Arbejdet i College Udvalget. Hun tænker paa at uddanne sig til Bibliotekar.

Herre fra P. V. H. gred Anledningen til at høre den berømte Ernestine Schumann-Deuf. Hun sang i Tacoma Mandag Aften den 13de Nov.

Past. Lind var uslig paa Besøg hos Prof. Gordon.

Korona Gordon var i Tacoma Lørdag Aften for at deltage i et Concert i den lutherske Kirke paa 3 St. Hun lærte to Stykker.

Mrs. S. Hendrickson var uslig her med sin Søn Gilbert, som atter skal optage Studiet ved P. V. H. Hun fortæller at hendes Datter Caroline som ogsaa en Tid var ved P. V. H. var den første som blev viet i den nye Kirke i Syd Vellingham. Hendes Navn er nu Mrs. E. Sorenson.

Mrs. Strøm fra Tacoma besøgte Miss Guttsen ved Væruchjemmet Mandag.

Spokane, Wash.

Sidst Tirsdag Aften samledes Spokane Menighed og Venner i Kirkens Underetage for at overraske dens Prest. En pen Pengesgabe blev overrakt til Presten paa Re-

nighedens Vegne af Dr. Teisberg.

Lørdag Aften den 30. Okt., holdt Menighedens Ungdomsforening Luther Guild, sit første Møde i Kirkens Underetage. Det var en højt vellykket Aften, da vi fik indskrevet 14 nye Medlemmer.

Lørdag Eftermiddag den 6te Nov. møder Kvindeforeningen i Kirkens Underetage. Mrs. Segou og Mrs. Daniels er Vertinder.

Søndag den 2den Nov. holdtes engelsk Gudstjeneste af Menighedens nuværende Prest med Reformationsprediksen.

Fra Ungdomsforbundet.

Paa Hjeltestradets sidste Møde i Mt. Vernon besluttedes at saa istand et Vocum course for kommende Kar. To Talere vil forsøge at naa alle vore Foreninger, af hvilke den ene Past. Nordgaard vil tale Missionens Sag. For at spare Tid og Penger vil de forskellige Foreninger ordne Reiseruten saa at Past. Nordgaard kan tage 2-3 Dage i travl.

De Talere som har meldt sig for "the Vocum course" er:

Pastor W. H. Christensen—Hjemmedalen (Udsbillede). Bar Mission i Rina (Udsbillede).

Past. C. J. Ordal, Tacoma—Udvalget er Guds Ord (norsk eller engelsk). Daniel (norsk eller engelsk). "Vore Lutherske Pionerer" (norsk eller engelsk). Andre Temaer paa Udsædning.

Pastor Lane, Vellingham—"Nær is the Great"

Vore Ungdomsforeninger anmodes om at tilse sig Talere tilde, saa at De kan have Tid til at se den Datter v. i. v.

Udsædning. Foreninger anmodes om at indsende sin Skat til vore Ansvarer H. Rottelson, 1215 Thomas St., Seattle. Disse Penger som sendes kommer ind vil komme de enkelte Foreninger tilgode i Form af Foretagsholdere v. i. v.

Seattle (Ballard).

Pastor W. E. Bergesen holder efter Udsædning og Menighedsbeslutning et Foredrag med Udsbillede om sin Reise i Norge i Judisk Hall on 22nd Ave. and 57th Street. Onsdag den 10de Nov. Kl. 8 Aften. Afgang 25 Cents for voksne, 10 Cents for Børn.

Lake Van, Wash.

Lørdag den 1. Oktober besøgte jeg

de to sønne Gamle, Mr. og Mrs. J. Zende og holdt Aftenandagt der. Begge sønne er gamle og rejst til hver sit. Datteren, Margot, Gradueret af P. V. H. er nu Mrs. Oendriksen og bor i Los Angeles, Cal., og Sønnen, Jonas, er rejst til Winnipeg, Man., og er der i Uncle Sam's Tjeneste. Disse Gamle har paa deres Værelse bl. a. haade vore Kirke-tidende og Pacific Herald.

Søndag Morgen Andagt samledes og Gudstjeneste i Skolehuset ved Lake Van med Præken, Altergang og Overhøring af en Konfirmant. Gudstjenesten denne Gang var ogsaa meget besøgt—under et Dusin voksne. Mandt Tilhørerne havde vi Mr. A. A. Gaard, som i mange Aar badede sit Fars hjem her og nu er i Besøg hos en Del af fordoms Kædere. Nu bor han paa Forland, nær Akademiet, hvilken Skole han har besøgt for begge sine Børn, Sønnen Conrad graduerte her og rejste til Collegiet i Decorah, Iowa, og Datteren, Grace, har allerede i flere Aar været blandt Eleverne paa P. V. H. og agter at graduere her.

Mr. og Mrs. J. Burke havde til Middagsgjæster Hr. A. A. Gaard, E. P. Sorenson og Presten.

Allan, Wash.

Lørdag den 11. Oktober tog jeg ind hos Mr. og Mrs. A. Torgerson ved Vaughn. De har i sin Tid bod i Minnetota, nær Willmar. Her paa denne Aft har de prøvet forskellige Steder saalom Poulsbo, Wash., Silverton, Ore., og her nu her omtrent midt imellem Vaughn og Allan. Aftenandagt her i Huset.

Søndag 12. Oktober, Morgenandagt samledes. Gudstjeneste i Skolehuset 18 med Præken og Altergang og Overhøring af 3 Børn. Efterpaas haadde vi det særlige Menighedsmede. F. G. Pedersen gjenvalgte til Formand, S. G. Nelson valgte til Truster paa 3 Aar og til Sekretar paa 1 Aar, S. Dahl gjenvalgte til Assisterer. Næste Gudstjeneste anden Søndag i November kl. 10:30 i samme Skolehus 18, Aftenandagt i A. Torgersons Hus.

South Bend, Raymond, Van Center.

Saa flude jeg endnu engang saa lov at besøge disse Steder, som jeg for omtrent to Aar siden hadde sagt Farvel til. Med Aftenetog den 17. Oktober kom jeg til Raymond. Den 18. besøgte jeg var Familier. Med Sportsogn til South Bend, og her saa jeg indom til en tre, fire gamle Be-

hændte og fik Kattelagi hos Mr. og Mrs. A. Knutson, hvor jeg for hende 9 Kar siden sov min første og vistnok den mest ragnfulde Nat i So. Vend.

Søndag, den 19. Oktober, en mild og rigtig krasende Dag, mere lig en Sommerdag end en saa langt ude i Oktober. Morgenandagt i Sufet, siden Gudstjeneste paa Knutsons Dalen for en nok saa respektabel Forsamling af begge de hervedværende lutheriske Menigheder. Forhandlingerne viste, de havde en vigtig Løse om Prestens Rejsedagter, og Kvindeforeningen understøttede Sagen og la tydelig nok for Dagen, at de ikke havde glemt vort Børnehjem paa Parkland.

J. A. Strømness' Hjem havde man den Dag Presten til Middagsgjæst.

Paa Eftermiddag besøgte Raymond og Bræken og Varnedaab fandt Sted i Mr. og Mrs. Otto Solters Hus. Deres ataler tilbode til So. Vend og holdt Efterandagt og døbte en Liden i Mr. og Mrs. Mikalsons Hjem. Den Lille, døbte i Raymond, hedder Charles Perry Jennings af Forældre Mr. og Mrs. Charles og Anna Knutson. Faddere var Mr. og Mrs. O. Soltner, Mr. og Mrs. J. Johnson samt Mrs. Jette Sunnes. So. Vend Guttens Navn er Andor Johan, Forældre Mr. og Mrs. John Mikalson og Faddere Ingvald Bertheus Mikalson og Miss Johanna Marie Mikalson.

Mandag Morgens tidlig op og saa med Postdamperen "Reliable" til Bay Center, sammenlagt alle Rejser og Kroer en ca. 20 Mil fra So. Vend. Der er ogsaa nu en Skovvej fra So. Vend lige ud til Bay Center. Naar man fra Løse Sand sætter over Njorden mod Bay Center kan man kalle et Mil udover det caabne Søb, som nu tog det med Ro næsten blifstille. Befolkningen her lever af Sisen. Havet er en god Mellem og ogsaa her. Og saa her mellem Vaffer og Stog — alle Berg — udmed Havet har en Del af vore Landsmand sat sig ned. Den norske Skibtekniskhed mødte jeg hos dem alle. Kattelagt havde jeg ogsaa denne Gang i Mr. og Mrs. S. S. Knutsons nye pragtfulde Hus.

Bl. a. var her ogsaa to af P. Q. A's Studenter, nemlig Oscar C. Skjold, der ogsaa var hjemkommen fra en Maffotur i et Luffesamveri Comp. Tjeneste. Han kom hjem med Damperen "Spokane" og var saaledes med i den Færde, hvoraf Skibet var truffet. Og Martinus Tredahl, ham traf jeg ikke hjemme. Jeg

saa forresten indom til alle, som jeg fandt og Tirsdagsaften den 21. Oktober kunde man samles til Gudstjeneste i Mr. og Mrs. J. Sols' Hjem for godt og vel 1-2 Duzin voksne Tilhørere. Og saa her læstet man godt for Presten og hans Rejsedagter. Onsdag 22. takket jeg for mig og drog hjemad samme Vej, jeg var kommen, og man maatte efter mig velkommen i hjem!

R. P. A.

Alle Sallinger mærk!

For første Gang i Puget Sounds Historie holder Sallingerne et Stevne, i Parkland den 18de Nov. Sallingerne og Sølter mærk Dagen Rødet begynder kl. 11 paa Torsdags. Middag spises ved Skolen og Rødet forhættres paa Eftermiddagen. Alle Sallinger indbydes herved til at være tilstede. Det pragtfulde Gammaltillokale ved Skolen er overladt frit til at holde Møde i, og dette er størstedelen — endog godt nok for Sallingerne. Alle Sallinger som paa nogen Maade kan komme ifra bør være tilstede, da dette vil blive den sidste og eneste Anledning vi kan have for at saa se herved for den store Sallingsfærd i 1914. Det vil blive meget glædeligt at mødes og lære af hende herved og stille en Forening i Vagted med de mange i Fjældene. Lad Rødet blive saa talrigt som muligt af både unge og gamle. Bør hører at komme til. Et Program af Sallingstaler o. l. v. vil blive udført. Tag Spouway Sporvogn fra Tacoma.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Aikson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Aikson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and

amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUITION—Single lessons \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Distrikten, Parkland, Wash.

Baalsen, E. E., Silvana, Wash.

Bergeson, H. E., 1721 W. 56th St., Seattle, Wash.

Jeilgum, R. S., 323 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.

Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P. Cor. A & Pratt St., Eureka, Oregon, T. L., Teller, Alaska.

Bretvik, G. L., Genesee, Ind., Route 2 Box 30.

Christensen, M. A., Seawood, Wash.

Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2825.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1919 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Grønshberg, O., 1691 Howard St., San Francisco, Cal.

Harstad, H., Parkland, Wash. Phone 7584-J-2.

Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrickson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Jagoes, O. P., Madison, Wa.

Rong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 394 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 798 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Noote, Th. P., 417—52nd St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 250 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 512 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Otteson, O. C., Portland, Ore.

Pedersen, Rev. N., 1297 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Preuss, Paul, H. A., So. 319 Chandler St. (in rear of church), R. 312 Third Ave., Spokane, Wash.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., 1315 16th Ave., Spokane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wa.

Stat, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjørnagel, M. M., Starwood, Wash.

Thorp, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. F., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Lekens, Andrew L., Kasserer for in distrikten i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.

Legue, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champton St., Bellingham, Wa.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Vænder) Bøne, billige Værelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Block fra Hawthorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Indtægt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are

reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krænia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vent der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Linje til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

**Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker**

Hare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House
I. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

**Plumbing
and Heating**

Main 392—A 3392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843—B3

Øst dem fem overterer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

Begger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

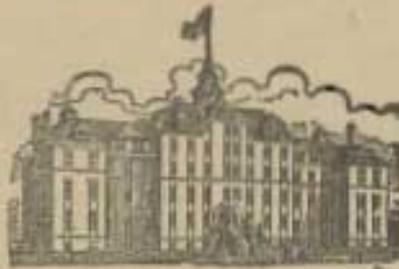
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. CHILBERG, Pres.; W. H. PRINGLE, V.-Pres.; G. LINDBERG, V.-Pres.; E. C. JOHNSON, Cashier; H. BERG, Ass't Cashier; J. F. VISELL, Ernest LISTER, Geo. G. WILLIAMSON, Directors.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de September. Skriv efter Skoleens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam heat; Electric Light; Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial branches, and Much.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, room, board and Washing for nine months \$180.00, eight weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalser og Damaucistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & HLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 306

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Pløde, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1325 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviak Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy

Standinaviisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry E. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes uilægtis

St. 7314 1102 Tacoma Ave

Oplog fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle forlle Klases
Linjer

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas

**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

B. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 591 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arnison

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 18th and Pacific Av.

Hourly Exam—2 til 4 Kltin. Om

Spragene spansk, fransk

No. 7471 Res. No. 7566 J-1

Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i

Øren, Næse, Hals og Bryst.

Kontortid Kl. 1—5 a. m.

Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa

Kl. 7—8 a. m.

Kontori: 1010 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.

Hours—11 to 12 A. M. 2 to 4 P. M.

Evenings 7:30 to 8:30

Sundays 10 to 11 A. M.

Phone Main 400

Residence 924 No. 1 St. Main: See

House calls made preferably out-

side of office hours.

J. W. RAWLINS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

Luther paa Rigsdagen i Worms.

(Overs. fra Side 4.)

han skulde svare paa de Spørgsmaal der bleve ham gjorte. Og Officialen af Teier, Johan Eck (ikke hin Disputator), begyndte Forhandlingerne med de Spørgsmaal, om han erkjendte de i en God liggende Skrifter for sine, og om han vilde tilbagefalde deres Indhold. Paa dette Spørgsmaal vilde Luther have svaret Ja, men Dr. Schrieff afbrød ham og sagde: „Lad Titlerne opløse!“ Det skede. Da svarede Luther først paa Latin, derefter paa Tysk, at han vedkjendte sig sine Skrifter og kunde aldrig frogaa dem; men hvad det angik, at han skulde tilbagefalde deres Indhold, sagde han: „Da dette Spørgsmaal angaar Troen og Sjælens Salighed og vedkommer Guds Ord, som er den største Skat i Himmele og paa Jorden, hvilken vi vilig skulde holde i Væ, saa vil det være fornufteligt og farligt gjort af mig, hvis jeg uden tilstrækkelig Overlæg vilde fremsætte noget, saa at jeg enten kunne komme til at sige mindre eller paasta mere, end Sagen kræver, og derved falde under Kristi Dom, naar han siger: „Hvo, der fornegter mig for Menneskene, han vil ogsaa fornegte for min himmelske Fader.“ Derfor beder jeg kejserlig Majestæt allerunderdanigt og ædruet om Betænkningstid, at jeg uden Skade for Guds Ord og uden Fare for min Sjæls Salighed, som det sig har og bør, kan svare paa det mig forelagte Spørgsmaal.“ Keiserens Hantsier bemærkede, at han havde hørt Tid nok til at betænke sig; men hans Begjæring blev ham tilhaelt, og han fik Udskrift til den næste Dag. Dermed blev Forsamlingen hævet.

Under Mangdens Udfaldsmaal blev Luther ført hjem; man hørte endog en Stemme: „Salig er det Via, som har døret dig.“ Men det første Forhør kunde ikke give Luthers Bener meget Naab. Mange ridderske Herter besøgte ham derfor endnu samme Aften, opmuntrede ham og forsøgte ham om Vilstand, hvis det skulde komme til det Næste.

Næste Dag beredte han sig til en ny Gang med inderlig Bøn til Gud. Denne hans Bøn er endnu opbevaret og slutter saaledes: „Sagen er retfærdig, den er Din, o Gud, derfor vil jeg ikke stille mig fra Dig vildelig. Det være besluttet i Dit Raad! Verden maa vel lade være at bringe min Samvittighed, og om den end var fuldere af Dyrøse, og skulde end mit Begjæring, der dog, o Gud, er dine Gænder's Gjerning, gaa til Grunde

og afsløges. Sjælen er Din og tilhører Dig og bliver evig hos Dig. Amen. Gud hjælpe mig, Amen!“

Om Eftermiddagen Mollen fire blev han atter afhentet af Rigsmarskalken og Herolden, men Trængselen var endnu større end den forrige Dag, og man maatte, omkring af en stor Rængde, vente i Forjalen et Par Timer, saa at Hæderne blev antændte, før han blev indladt. Da var det, at den gamle, vakre, kejserlige Festsverjer, Georg von Frunberg, kom hen til ham, slæpede ham træjstelig paa Skuldrene og sagde: „Kunst, Kunst, du gaar en Gang her at vove en Dyst, som jeg og mange Dødsdømt ikke har gjort selv i det allerallørligste Slag. Men er du paa den rette Vej og vis i din Sag, saa vær uforsøgt og far i Guds Naam fort! Gud vil ikke forlade dig.“ Da Luther var indladt i Salen, begyndte Johan von Eck atter Forhandlingerne med en Opfordring og et Spørgsmaal til ham om han vilde forsvare Indholdet af de Skrifter, han havde vedkjendt sig, eller tilbagefalde noget deraf. Officialen sagde denne Opfordring paa Latin og paa Tysk. Derpaa holdt Luther en udførlig Tale med megen Nidmaghed og Sogtmodighed og med mindre Hefthighed, end hans Fejndere havde ventet og maatte æfftel. Han bemærkede sig først til Keiseren, efter hvis Befaling han var kommen, da den ham til Betænkning tilstaaede Frist var udløbet. Han bad, at man vilde undskylde det, at han, der ikke var opdragen ved Kurfstehof, men opvoksen i en Kants-Strog, formodentlig sin Uerfarenhed skulde støde an mod de kringelste Former. Godt han havde strevet og læst, det havde han gjort i sin Sjæls Enfoldighed og ikke andet for Die paa Jorden end Guds Være og de Troendes rette Undervisning.

Derpåst gik han over til sine Skrifters Indhold. Han bad Keiseren at betænke, at dette var af meget forskellig Art: Nogle afhandlede Troen og Sadelæren som ren evangelisk, at selv hans Modstandere maatte erkjende dem forgyldelige; dem kunde han ikke falde tilbage uden at fornygte den kristelige Sandhed. Andre var rettet mod Pavedømmet, dets Indretninger og Anordninger, hvilke ved Hætte Værdomme og Exempler havde besværet de Troendes Samvittighed og ved et utroligt Tyrani opslagt og fortæret den tørle Nations Guds og Giendom; gjenfaldte han dem, vilde han bestyrke Tyraniet og aabne Døren for Ugudelighed og Ondskab. Det tredje Slags var stillet mod private Personer, der havde taget Rom's Tyrani i Forsvar og besværet den af ham foredragne guddommelige Være; i disse tilfaldt han,

at han stundom havde været heftigere og skarper, end det hører sig et kristeligt Væsen og Stand. Forrigt tvivlede han ikke med nogen om sit Via, men om Kristi Være; da han kun var et Menneske og ikke Gud, vilde han ikke haandbære sine Bøger anderledes, end den Herre Jesus Kristus, der, da han blev forhørt af Hannas og en af Tjenerne gav ham en Mindbest, sagde: „Har jeg talt Lø, saa bevis, at det er Lø!“ Ligeledes nu Herren selv endog af den ringeste Tjener havde begjæret Vidnesbyrd mod sin Være, saa opfordrer ogsaa han Alle, Væie og Væie, til af de evangeliske og profetiske Skrifter at overbevise ham om hans Vildfarelse. Og naar han blev overbevist, da var han villig til at falde sine Vildfarelser tilbage og vilde selv være den første, der læste Bøgerne paa Niden. Hver vilde alle kunne indse, at han tilfulde havde overlagt og betænkt den farlige Tvedragt og store Bevægelse, hans Skrifter havde afstedkommet i Verden, hvorefter han var blevet afslørlig paa mindet. Det var ham i Sandhed den største Væie at se, hvorledes der formodentlig det guddommelige Ord opstod Væie, Trætte og Uenighed. Til saa er det guddommelige Ords Væie og Væie, som Herren selv siger: „Jeg er ikke kommen for at bringe Fred, men Sværd.“ Han advarede endnu med af Væie i denne Sag og anbefalede sig endelig i Nidmaghed til Keiseren, at denne ikke af hans Navner vilde lade sig overtale til at fatte ugunstig Væie om ham eller unddrage ham sin Naade.

Luther havde holdt denne sin Tale paa Tysk; men man vidste, at Keiseren ikke undrede dette Syng, og forlangte, at han skulde gjentage den paa Latin. Han stod i en stor Forsamling; der var megen Tummel og en stor Røde. Da han ikke straks tog Ordet sagde Frederik von Tunon, en af de sachsiske Raader, der boede i Hus med ham, at hvis det faldt ham besværlig, saa kunde det ogsaa være nok. Men Luther gjentog, til stor Glæde for Kurfurst Frederik, alle sine Ord paa Latin. Forsamlingen var imidlertid ikke tilfreds med hans Svar. Det var ikke her Stedet at diskutere, sagde den kejserlige Taler, derfor var han ikke kommen hid; han skulde kun give et Ja og et ret, simpelt Svar, om han vilde falde det tilbage eller ei.

Da svarede Luther: „Efter som da Eders kejserlige Majestæt og kurfyrstelige og furstelige Raader begjæver et Ja og et ret Svar, saa vil jeg give et som hverken skal have Ven eller Tjænder, nemlig saaledes: Med mindre jeg ved den hellige Skrifts Vidnesbyrd eller ved andenbare, klare og

indlysende Grunde bliver gjendroven og overbevist (hvi hverken Paven eller Concilierne alene tror jeg paa, da det ligger aabenbart i Dagen, at de lidt og ofte har fejlet og medtaget sig selv), saa at jeg ved selve det Syng, jeg har anført og brugt, bliver overbevist, og min Samvittighed bliver fangen i Guds Ord, — hverken kan eller vil jeg falde noget tilbage, si det er ikke sikkert eller raadeligt at handle mod sin Samvittighed. Derfor svar jeg, jeg kan ikke andet; Gud hjælpe mig, Amen!“

Da skal Keiseren have sagt: „Denne Mand taler uforsværet og med freidigt Mod.“

Officialen havde fort, at det ikke lod sig bevis, at Concilierne havde fejlet; men Luther tillod sig at gøre Beviset. Forjæret søgte nogle at bevæge ham til at forandre sin Mening; han bad, at man ikke vilde trænge videre ind paa ham, han blev ubrønderlig ved det givne Svar. Dermed blev Forsamlingen hævet, efter at Luther havde talt i omtrent 2 Timer. Tvede Mand blev beordret til at ledsage ham; derefter opstod nogen Tummel og Naab, at de førte ham fangen bort; mange af Adelen trængte sig frem for at overtale sig om hans Sikkerhed. Men han sagde til Mangden, at disse Mand blot fulgte ham hjem.

Denne Dag efterlod et varigt Indtryk i mange Gemutter. De, der allerede var gunstigt stemt for Luthers Være, blev meget opbyggede ved hans Ord, men ogsaa mange andre Forstær og Herre betragtede hans Færd med Væie. Spanerne lo ad ham, da han gik; men den gamle, gamle Hertug Eric af Brunschwilenberg sendte ham en Salvolande med Si og bad ham vederføge sig dermed. Luther erkendte sig om, hvad det var for en Forstær, som vakte ham denne Naade, og da han hørte, at det var en pavelig Herre, der sendte ham denne Naade til Forstæring efterat han selv først havde druffet deraf, saa drog han og sagde:

„Saaledes som Hertug Eric idag har tænkt paa mig, saa tænke vor Herre Kristus paa ham i hans sidste Kamp!“ Disse Ord randt siden Hertugen i Minde i hans Dødsstund og han forlangte, at en af hans Tjenerer, der stod ved hans Væie, skulde vederføge ham med evangelisk Trøst. Spalatin, der havde været hos Luther, blev endnu stude om Aftenen kaldet til Kurfurstens af Sachsen, der sagde: „O, hvor Hæst har Pater Martin talt for Keiseren og Stænderne! Han har været modig nok eller endog forvæget;“ hvorefter han atter lod Spalatin gaa tilbage til Luther.

(Efter R. W. Petersen.)